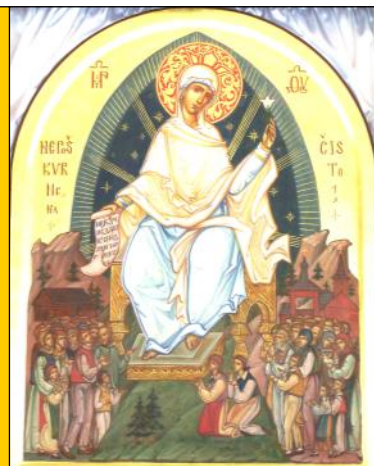

LITMANOVSKÉ ZVESTI č. 6

Aktuality z pútnického miesta - z Hory ZVIR

Január 2011

Milí pútnici, milí čitatelia elektronickej podoby našich Zvestí, všetci Bohom milovaní bratia a sestry v Kristovi.

Predchádzajúce piate číslo našich Zvestí podalo informácie o júnových udalostiach na Zvire.

Nakoľko sme už v novom roku, v tomto čísle podáme aktuálnejšie informácie a stručne sa budeme vracat' ešte k letu a k jeseni predchádzajúceho roka.

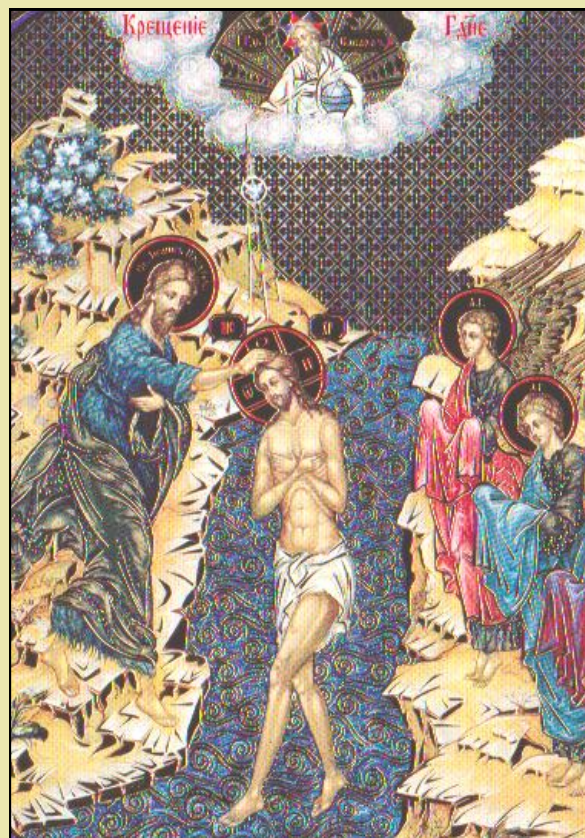
Koniec starého kalendárneho roka sa vždy nesie v znamení najkrajších sviatkov roka. Vianoce sme prežívali intenzívne aj na Hore Zvir s polnočnou svätou liturgiou.

Aj Nový rok sme začali na Zvire v tichu - slávením svätej liturgie a adorácie. Boli sme mimo hluku a rachotu zábavnej pyrotechniky.

Otec Rastislav Janičko svätzil na sviatok Zjavenia Pána 6. januára na Litmanovskom potoku pod Zvirom vodu. O dva dni neskôr, na prvú nedeľu po prvom piatku, bol otec Rasťo hlavným celebrantom a kazateľom na svätej liturgii na Zvire.

V sobotu 15. januára sme mali v

Kultúrnom dome v Litmanovej päťhodinovú duchovnú obnovu, na konci ktorej si niektorí účastníci ešte pozreli film o svätej Faustíne Kowalskej.

Posledný januárový víkend sa konal v staroľubovnianskom okrese celo-slovenský zraz turistov. Jedna z tras bežkárov mala aj odbočku na Horu Zvir. Za dva dni ju navštívilo okolo štyristo zimných turistov.

o. Vasil Kindja

Vianočná, zimná a novoročná atmosféra na Zvire

*„Vyhľadávajte ticho, aby sa vo vás mohol narodiť Duch Kristov“
(5. júna 1994)*

Zjavenie Pána na „Jordáne“ pod Zvirom

Kňaz pri svätení vody sa modlí:

Ja hriešny a nedôstojný tvoj služobník velebím tvoje veľké a podivuhodné skutky a s pokornou bázňou volám: Veľký si, Pane, a veľkolepé je tvoje dielo. Niet primeraného slova, ktorým by sa mohli velebiť tvoje divy, lebo ty si svojou vôľou všetko stvoril. Svojou všemohúcnosťou všetko udržuješ a svojou prozreteľnosťou riadiš svet. *(Trikrát opakuje a ponára sviece.)*

Pred tebou sa chveje všetko tvorstvo: Slnko ťa chváli, mesiac ospevuje, hviezdy sa ti klaňajú, celý vesmír ťa poslúcha. Pred tebou sa trasú priepasti a pramene vôd ti slúžia.

Ty si rozprestrel nebesá ako stan, zem si upevnil nad vodami a more pieskom ohradil. Ty dávaš vzduch na dýchanie. Anjeli sa ti klaňajú, archanjeli ti slúžia, cherubíni ťa obklopujú a serafíni ospevujú. Veľbia tvoju nesmiernu slávu, lebo ty si nekonečný Boh. Ty nemáš počiatok a tvoja veľkosť sa nedá slovom vyjadriť. Zostúpil si na zem a prijal si ľudskú podobu a skrze svoje milosrdenstvo, Vládca, priniesol si nám spásu.

Klaniame sa tvojej добрote, ospevujeme tvoje milosrdenstvo, zvelebujeme tvoje dobrodenia, lebo si zbavil kliatby naše ľudské pokolenie a svojím narodením si posvätil panenský život. Pre tvoje zjavenie ťa oslavuje všetko tvor-

stvo. Veď ty, Bože, si zostúpil na zem a žil si medzi ľuďmi. Aj brehy Jordánu si posvätil, keď si z nebies zoslal svojho Svätého Ducha, aby rozdrvil hlavy pekelných hadov, ktorí v jeho vodách prebývali. Preto príď aj teraz, láskyplný Kráľu, a Svätým Duchom posväť túto vodu.

(Trikrát dýchne v podobe kríža na vodu.)

Udeľ jej silu, aby očisťovala a posväcovala ako rieka Jordán. Nech je prameňom nsmrteľnosti, prostriedkom posvätenia, odpustenia hriechov, uzdravenia v chorobe a ochranou proti nepriateľským mocnostiam. Nech je plná anjelskej sily, aby slúžila všetkým, ktorí z nej budú čerpať a piť z nej na očistenie duše i te-

la, na uzdravenie v chorobe, na posvätenie domov, i na každú inú dobrú potrebu. Ty si náš Boh. Ty si vodou a Duchom Svätým obnovil ľudskú prirodzenosť, hriechom, zúboženú. Ty si náš Boh, ktorý za Noema potopil hriech. Ty si náš Boh, ktorý skrze Mojžiša previedol cez more ľud izraelský a vytrhol ho z moci faraónovej. Ty si náš Boh, ktorý na púšti vyiedol vodu zo skaly, že sa potoky naplnili, a tak si na púšti napojil svoj smädný ľud. Ty si náš Boh. Ty si v dobe Eliášovej ohňom a vodou vytrhol svoj ľud z Bálovej lesti.

(Kňaz ponorením prstov 3-krát žehná vodu.)

Preto aj teraz, Vládca, posväť túto vodu svojím Svätým Duchom. Posväť, uzdrav, očisť a požehnaj všetkých, ktorí ju budú užívať. Spas, Bože, veľkňaza všeobecnej Cirkvi Benedikta, rímskeho pápeža.

Ľud. Pane, zmiluj sa. (3-krát)

K. Vezmi ho pod svoju ochranu a udeľ mu pokoj. Pokor každého jeho protivníka a daj mu všetko potrebné k spáse a k večnému životu. Rozpomeň sa, Pane aj na nášho biskupa (ordinára (meno) i na všetkých kňazov, diakonov a na prítomný ľud. Všetkým nám daruj pokoj, zdravie a spásu duše a mnoho šťastných rokov. Zmiluj sa nad nami, Bože, podľa

svojho veľkého milosrdenstva. Nech všetko tvorstvo, viditeľné i neviditeľné, anjeli i ľudia, oslavujú tvoje presväté meno Otca i Syna i Svätého Ducha teraz i vždycky i na veky vekov.
Ľ. Amen.

Januárová prvá nedeľa

Na prvú nedeľu v novom kalendárnom roku sa zišlo na Zvire v chladnom, sychravom zimnom počasí okolo päťsto „skalných“ pútnikov.

Po Akatiste a svätom ruženci bola slávnostná svätá liturgia. Otec Rasťo Janičko v homílii vychádzal z textov evanjeliovej state: Matúšovho evanjelia:

Keď sa Ježiš dopyčul, že Jána uväznili, odobral sa do Galiley. Opustil Nazaret a prišiel bývať do pobrežného mesta Kafarnaum, v končinách Zabulon a Neftali, aby sa splnilo,

čo povedal prorok Izaiáš: *„Krajina Zabulon a krajina Neftali, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov! Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo. Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti.“* Od tej chvíle začal Ježiš hlásať: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“

Poukázal v nej na to, že ak človek chce žiť lepší život, musí ho žiť v pokání. Na takýto život je potrebná nielen sviatosť zmierenia, ale aj úplná zmena zmýšľania a ochota zanechať starého človeka.

Do tohto radostného návratu Otcovi nám chce dať silu Boží Syn, ktorého sviatok narodenia sme nedávno oslavovali. Ak mu otvoríme svoje srdcia a uveríme mu, môžeme s ním nový život žiť .

Myšlienky z duchovnej obnovy

Ježiš ide z Večeradla za potok Cedron do záhrady, ktorá sa volá Getsemani a je na úpätí Olivovej hory. Tu sa začína odohrávať najväčšia dráma sveta. Nie je to prehnané tvrdenie. Teraz ide Boh trpieť za človeka.

Ježiš prichádza so svojimi učeníkmi. Necháva ich sedieť, okrem troch – Petra, Jakuba a Jána. Ich berie trocha ďalej a prosí ich, aby bedlili a modlili sa. On trochu poodišiel a modlí sa k Otcovi. Modlí sa trikrát tými istými slovami. Použije len tie najdôležitejšie slová, prosí, aby prijal Otcovu vôľu, ktorá je príliš náročná. Ježiš musí bojovať so svojou ľudskou prirodzenosťou. Je to ťažké. Evanjelista Lukáš píše, že ho musel anjel posilňovať. Utrpenie akoby vrcholilo v tom, že z Ježiša padajú kvapky krvavého potu. To sú už skutočne výnimočné stavy, keď sa človek potí krvou. Je to znak maximálneho duševného vypätia, vtedy sa celé vnútro v človeku búri, srdce prudko bije a krv pod tlakom preniká až na povrch tela.

Ježišovi tieto muky nespôsobili len vedomie, aké utrpenie ho čaká za najbližších ani nie dvadsať hodín. Oveľa viac trpel preto, lebo videl ponad horizont dejín. Videl všetku podlosť a špinavosť sveta, videl všetko utrpenie nevinných, videl hriech a nepravosť. Ale čo asi najviac sužovalo jeho dušu v týchto hrozných okamihoch, to bola zrada a nevernosť najbližších.

V najkritickejšej chvíli, keď z Ježiša padajú kvapky krvi, jeho traja najbližší učeníci spia. Jediný raz, čo náš Pán o niečo prosil apoštolov, bolo práve v tejto noci v Getsemanoch. A nežiadal všetkých. Možno vedel, že nemôže počítať s ich vernosťou. Ale očakával vernosť aspoň od troch: Petra, Jakuba a Jána. A oni spia. Keď Ježiš čaká od nich pomoc, oni spia. Ľudky povedané, tu sa zastavuje rozum, ako je to možné.

A koľkokrát odvtedy v histórii Cirkvi zlo bdelo, ale jeho učeníci spali? Toto je dôvod, prečo vyšiel z Ježišovho stiesneného a osamelého Srdca vzdych: „To ste nemohli ani **hodinu** bdieť so mnou?“ Ježiš **neprosí o hodinu aktivity, ale o hodinu spoločenstva a dôverného stretnutia.** Ježiš žiada hodinu náhrady v zápase s hodinou zla, žiada hodinu obetujúceho sa zjednotenia s krížom, aby sme premohli zlobu hriechu.

Mnohí, ktorí bdeli každý deň jednu takzvanú svätú hodinu so sviatostným Ježišom, svedčia o účinnosti tohto bdenia. Americký biskup Fulton John Sheen hovoril, že dôvodom bdenia s Ježišom je to, aby mu bol stále viac a viac podobný. Ako píše sv. Pavol: „Premieňame sa na taký istý, čo-

raz slávnejší obraz Pánovej slávy“. Stávame sa takými, ako je to, na čo hľadáme. Pozerajúc na západ slnka tvár dostáva zlatú žiaru. Pozerajúc hodinu na eucharistického Krista srdce sa mystickým spôsobom premieňa tak, ako sa premenila Mojžišova tvár po jeho prebývaní s Bohom na hore (porov. Ex 34,28-35) Prihodiť sa nám niečo podobné, čo sa stalo učeníkom v Emauzách. Vo Veľkonočnú nedeľu popoludní, keď ich stretol Pán, pýtal sa ich, prečo sú takí sklúčení. Po tom, čo pobudli nejaký čas v jeho prítomnosti, ich srdcia horeli.

Ježišov vzdych je adresovaný aj apoštolom 21. storočia. Aj nás kňazov a bohoslovcov, rehoľníkov a rehoľnice sa Pán s bolesťou pýta: „**To si nemohol bdieť so mnou aspoň hodinu?**“ **Ako môžeš ako Bohu zasvätená osoba povedať, že nemáš čas na osobnú modlitbu na adoráciu?** Ved som úplne jasne povedal, že bezo mňa nemôžete nič urobiť. Nie, že urobíte málo, ale nič. Vy musíte byť so mnou. Vy ste povolání premáhať zlobu temnosti na kolenách, dôverným zjednotením so mnou. Ako chcete naučiť modliť sa svojich veriacich?

Ježiš nemá tých, s ktorými ráta v zápase so zlom a so satanom len v radoch zasvätených. Vy ste tí, s ktorými Ježiš stopercentne počíta. To, že ste dnes v noci tu a nie niekde v pohodlí alebo pri radovánkach nášho sveta jasne svedčí, že ste zachytili jeho výzvu.

Ježiš nás miluje. A keďže mu na všetkých veľmi, veľmi záleží, adresuje nám výzvu z Getsemanskej záhrady. Bedlite a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé. Ježiš prežíva aj dnes, aj dnešný večer svoje Getsemany. Krvavý pot ho zalieva pri pohľade na to, čo tu na tejto zemi my ľudia vyčíňame. Ježiš vidí...

Na koho sa môže dnes obrátiť, aby bdel? Na tých, ktorí ho nepoznajú? Na tých, ktorí sa váľajú v blate zloby a pôžitkárstva? Ježišovi sa búri v srdci krv aj dnes...

Prečo stále spíme? Prečo sa dáme uspať klamnou uspávkou Antikrista? Prečo sa nevieme stíšiť, nájsť si ticho samoty?

„*Vyhľadávajte ticho, aby sa vo vás mohol narodiť Duch Kristov*“ (5. júna 1994 P. Mária na Hore Zvir)

Často konštatujeme, že akosi nikdy nemáme čas. Ak sa nedokážeme stíšiť, nebudeme ho mať ani toľko, lebo nás starosti úplne pohltia...

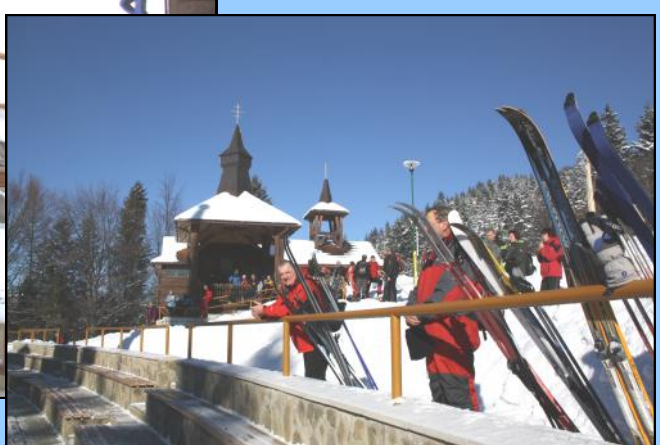
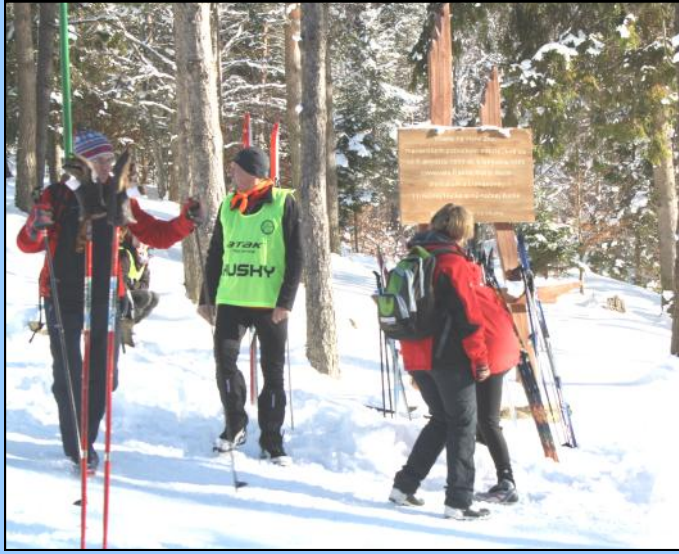
Nové posily na Zvire

Litmanovská Hora dostala v júli od otca arcibiskupa a metropolitu Jána Babjaka ďalšie posily v osobách kňaza otca Marcela Pisia a dvoch bohoslovcov Matúša Verbu a Mira Čerňanského. Bohoslovci sú na pastoračnej praxi po treťom ročníku štúdia teológie.

Bohoslovci Miro a Matúš pri manuálnych prácach

Zimní turisti na Zvire

AKTUALITY:

Okrem pravidelného programu na Hore rozbiehame postupne aj ďalšie duchovné aktivity.

Do povedomia sa dostávajú **Fatimské soboty**, ktoré vedie otec Marcel Pisis a bohoslovci. Na marcovej bol vladyka Ján Babjak, modlil sa, slúžil archieprejskú sv. liturgiu a kázal.

V piatok 11.3.2011 sa začíname modliť Krížové cesty o 10:45 pod Horou Zvir.

Duchovné obnovy - predvianočná a januárovú a februárovú - v Kultúrnom dome v Litmanovej nachádzajú odozvu u ďalších pútnikov a celých rodín. Náplňou je rozjímavá modlitba svätého ruženca, katechéza, svätá liturgia, adorácia a jednoduché agapé.

Najbližšia obnova bude v sobotu 12. marca so začiatkom o 17:00. Témou bude **Modlitba za celistvé uzdravenie človeka.** Doneste si soľ a olivový olej na posvätenie.

Na konci obnovy bude agapé (spoločné jedlo - sladké alebo slané a nápoje - bez alkoholu) na vzájomné budovanie vzťahov

Spracoval: o Vasil Kindja.
Text neprešiel jazykovou úpravou.